

Port Betaald

AAN:

36e Jaargang - No. 1

FEBRUARI/MAART 2019

***KERKBEL VAN DE
PROTESTANTSE GEMEENTE OP VLIELAND***

verschijnt 6x per jaar

De kerkdiensten in februari en maart 2019:

Zondag 10 februari, 10.00 uur

ds. Frans Weeda

Zondag 17 februari, 10.00 uur

ds. Frans Weeda

Maandag 18 februari, 17.00 uur

Pastor Susan Boukema, Woord- en Communieviering

Zondag 24 februari, 10.00 uur

ds. Frans Weeda

Zondag 3 maart, 10.00 uur

ds. B. Nijendijk, Harlingen

Zondag 10 maart, 10.00 uur *Viering Heilig Avondmaal*

ds. Frans Weeda

Zondag 17 maart, 10.00 uur

ds. Jaap Meijer, Bunnik

Maandag 18 maart, 17.00 uur.

Pastor Susan Boukema, Woord- en Communieviering

Zondag 24 maart, 10.00 uur

ds. Frans Weeda

Zondag 31 maart, 10.00 uur

ds. Kaj v.d. Plas, Eelde

Zondag 7 april, 10.00 uur

ds. Peter Verhoeff, Alkmaar, Classispredikant Noord Holland

Zondag 14 april, 10.00 uur *Palmpasen*

ds. Frans Weeda

Aantekeningen bij de kerkdiensten

Pasen valt erg laat dit jaar, pas op 21 april. Dit heeft tot gevolg dat er een lange periode van groene zondagen ligt tussen het einde van de Epifanie (wit) en het begin van de veertigdagen (paars). Het leesrooster vult deze tijd met lezingen die in andere

jaren pas na Pinksteren aan de orde komen. Als alternatief wordt het boek Esther voorgesteld en dat vind ik wel een aantrekkelijk idee. Het boek Esther heeft een bijzondere plaats in de canon van de Bijbel. Het is het enige Bijbelse geschrift waarin de naam van God geen enkele keer genoemd wordt. Theologen haalden vaak hun wenkbrauwen en soms ook hun neus op voor het boekje: De rabbijnen vonden het te heidens, de christelijke godgeleerden vonden het te Joods. De kerkvaders en de reformatoren hebben er in hun Bijbeluitleg nauwelijks aandacht aan besteed. Maar in het Joodse volksgeloof was Esther zo populair, dat het onmogelijk kon ontbreken in de lijst van Bijbelboeken. Het bevat de dragende mythe onder het vrolijke feest van Purim, waarop het geschrift in zijn geheel voorgelezen wordt. Esther kreeg een plaats onder de vijf zogenaamde ‘feestrollen’; de andere zijn: Hooglied dat voorgelezen wordt op Pesach/Pasen, Ruth voor het Wekenfeest/Pinksteren, Prediker voor het Loofhuttenfeest en Klaagliederen op de gedenkdag van de verwoesting van de tempel.

Eén van mijn belangrijkste commentaren wijst op de parallellen tussen de verhalen over Esther en Mordechai en die over Mozes en Aäron. Beide verhalen gaan over redding van het Joodse volk uit doodsgevaar via het hof van een vreemde koning en met inzet van alle mogelijkheden die de hoofdpersonen geboden worden. In Exodus is het Gods woord en stem die de geschiedenis op gang brengt en houdt. Esther en Mordechai handelen zonder goddelijke opdracht en aansporing, op basis van het oude verhaal dat zij kennen en in hun eigen tijd en omstandigheden opnieuw tot gelding brengen. Zou het daarmee een verhaal kunnen worden dat in het bijzonder aansprekend is voor mensen in onze tijd, waarin velen zichzelf agnost noemen en menen dat er over God niets zinnigs gezegd kan worden? Een ‘christelijke agnost’ lijkt een term die met zichzelf in strijd is, omdat christenzijn een betrokkenheid op God inhoudt, hoe die relatie ook vorm krijgt. Een Joodse agnost is goed mogelijk, want Jood zijn is meer dan het aanhangen van een bepaalde religie, het betekent horen bij dat volk, bijna tegen wil en dank. Ooit vertelde een Joodse agnost mij over zijn levensfilosofie: “Of God nu bestaat of niet, wij Joden zijn gehouden om zijn Woord te gehoorzamen”. Is dat niet precies wat Esther doet, op aandringen van Mordechai?

Op het Purimfeest wordt gevierd dat de vijanden niet altijd overmachtig zijn en verslagen kunnen worden. Niet voor niets wordt Haman een Amalekiet genoemd; Amalek staat in de Bijbel model voor de absolute vijand van menselijkheid en humaniteit. Daarom is er sprake van een eeuwigdurende vijandschap van God met Amalek en de opdracht Amalek uit te roeien. Dat laatste valt ons telkens weer rauw op het dak, maar misschien wordt er eerder bedoeld dat de mentaliteit van Amalek moet worden bestreden, meer dan de dragers van die mentaliteit. Al hebben de gelovigen, Joods zowel als christelijk de opdracht vaak in de meest letterlijke zin verstaan en proberen uit te voeren. Me dunkt, voldoende om diep over na te denken! Op 10 maart begint de veertigdagentijd, zoals gebruikelijk met een Avondmaalsviering. De 14e april, de Palmzondag is de aanvang van de stille week; hopelijk lukt het ook dit jaar weer om de optocht te organiseren.

Overpeinzingen over het Armhuis

Wat een commotie op ons eiland over de verkoop van het Armhuis! Het aantal mensen dat daar iets van vindt en dit, deels in forse bewoordingen, kenbaar gemaakt heeft, is groot; groter in feite dan het aantal van hen die precies weten hoe het zit. In een aantal gesprekken hebben we onze kant van de zaak proberen uit te leggen aan mensen die ons daar naar vroegen. Daarmee zeg ik niet dat ze het nu helemaal met ons eens zijn, maar wel konden de gewekte suggesties van zelfverrijking en onverantwoordelijk omgaan met één van Vlielands monumenten weggenomen worden. Wat mij erg opviel, was hoe emotioneel de reacties soms waren. Men voelt zich kennelijk zeer betrokken bij de monumenten, in elk geval betrokken genoeg om heel boos op ons te zijn. Ik kan alleen maar hopen dat die betrokkenheid in de toekomst een positieve richting krijgt, namelijk een daadwerkelijk actief worden om de monumenten van Vlieland te helpen bewaren.

In dit artikeltje ga ik niet in op alle juridische en kerkrechtelijke details, maar volsta met de mededeling dat de kerkenraad de verkoop van het Armhuis had kunnen verhinderen, maar dat niet gedaan heeft. De redenen daarvoor wil ik toelichten na een korte blik op de geschiedenis: Het Armhuis was tot 1994 bezit van de kerkelijke gemeente. Omdat er een grote renovatie nodig was, waarvoor de kerk geen middelen had, werd besloten het pand voor de symbolische prijs van 1 gulden aan de burgerlijke gemeente over te dragen. Het zou na de opknafbeurt een culturele en/of museale bestemming krijgen, waarbij de kerk het bestaande gebruiksrecht behield, voor onder meer de bijeenkomsten van de vrouwenvereniging, vergaderingen en samenzijn na begrafenissen. Het pand werd onder de stichting 'Monumentenbehoud Vlieland' gebracht. De gedachte was dat ook andere markante monumenten door deze stichting beheerd zouden worden, in het bijzonder de panden die in het bezit zijn van de gemeente Vlieland: het Tromp's Huys en het oude raadhuis. Na enkele jaren bleek dat er van deze voornemens weinig terecht is gekomen. Om de kosten van de renovatie te kunnen terugkrijgen, gaf de gemeenteraad het pand een horecabestemming en daarin paste geen gebruik door de kerk. Ook werd het geen onderdeel van het gemeentelijk museum Tromp's Huys, zoals oorspronkelijk in de bedoeling lag.

Het thema dat het kerkbestuur in deze jaren het meest bezig houdt, is de toekomst van de kerkelijke gemeente, ook in het licht van mijn vertrek wegens emeritaat in september 2020. De gemeente wordt kleiner en grijzer, het aantal mensen dat actief kan en wil zijn, daalt navenant. De financiën vertonen hetzelfde beeld: de lasten stijgen en de inkomsten lopen terug, ook al omdat we door gebrek aan mensen niet kunnen doen wat mogelijk zou zijn. Het opheffen van de gemeente beschouwen wij echter als een verschraving van de leefbaarheid op ons eiland. Wekelijks bezoeken vele gasten en een aantal trouwe Vlielanders kerkleden de vieringen op zondagmorgen. In nauwe samenwerking met de school worden lessen levensbeschouwelijke vorming verzorgd voor leerlingen van De Jutter. Bij ziekte, overlijden en begrafenissen kan een pastor, zo is onze ervaring, ook in een grotendeels ontkerkelijkt gemeenschap

een goede functie hebben. Dat maakt de aanstelling van een beroepskracht die dit werk na 2020 kan voortzetten, noodzakelijk, maar daarvoor ontbraken de middelen.

Enkele jaren geleden werd bij ons geïnformeerd of het Armhuis te koop was en werd tegelijk een bod uitgebracht, dat in feite *'an offer too good to refuse'* was. We waren er destijds nog niet aan toe om er op in te gaan. Wel hebben we enkele betrokkenen, onder wie de pachter, geïnformeerd dat er een bod gedaan was. Langs die weg kwamen ook anderen op de hoogte van de belangstelling. Omdat de financiële situatie steeds nijpender werd, hebben we opnieuw nagedacht over het bod op ons Armhuis. Ditmaal heeft de kerkenraad na intensief wikken en wegen besloten er wel op in te gaan. De overdracht aan een particulier van een pand dat ooit door de kerkelijke gemeenschap van Vlieland is gesticht en eeuwen lang door haar in stand is gehouden, vergde een ingewikkelde en emotioneel geladen afweging. De betrokkenheid van kerkleden en kerkbestuurders bij het Armhuis is uit de aard der zaak altijd groot geweest. Aan de andere kant: het pand kreeg in 1996 een horecabestemming, voor kerkelijke activiteiten was er geen plaats meer en daardoor werd het steeds minder 'ons' Armhuis. De museale functie werd niet gerealiseerd en de verkoopopbrengst van 1 gulden staat in schril contrast tot het rendement dat met horeca kan worden gerealiseerd. Alles afwegende hebben we het bod geaccepteerd. De opbrengst komt ten goede aan de kerkelijke gemeente, van wie het pand oorspronkelijk ook was. Het Armhuis blijft een Vlielanders monument, beschermd door de rijksmonumentenwet, nu in eigendom van een particulier met meer expertise en financiële armslag dan de stichting Monumentenbehoud ooit gehad heeft. Dat kan het behoud van het monument alleen maar ten goede komen. De verkoop breekt de pacht niet, waardoor er voor zover wij kunnen overzien geen gevolgen zijn voor de pachter.

Zelfs de grootste criticasters met wie wij gesproken hebben, erkennen dat de stichting Monumentenbehoud en de kerkenraad in juridische zin correct en binnen hun bevoegdheden gehandeld hebben. Hier ligt natuurlijk ook niet de reden van de opwinding, die ligt bij de vraag of ons handelen in morele zin juist was. In wat meer poëtische termen: Hebben we onze ziel verkocht of enkel ons tafelzilver? Iedereen mag daar een eigen visie op hebben, maar is het teveel gevraagd als wij onze critici uitnodigen één moment stil te staan bij de vraag hoe zij zelf in onze situatie gehandeld zouden hebben? Zoals gezegd, het kerkbestuur is al jaren druk bezig met de vraag naar het voortbestaan van de kerkelijke gemeente. De kans dat er na 2020 geen gemeente meer is, was groot en is nog steeds reëel. Het grootste probleem is het gebrek aan 'handen', het aantal mensen dat zich actief inzet. Van dit probleem is de Vlielanders gemeenschap op de hoogte gebracht; in publicaties en bijeenkomsten hebben we onze zorg gedeeld. Het tweede probleem is geldgebrek, niet in acute zin, want 2020 of 2021 halen we nog wel. Maar daarna? Net als alles kost kerkzijn geld, zelfs als we niets anders doen dan het organiseren van zondagse kerkdiensten. De kerk moet toch verwarmd worden en verzekerd; de gastpredikanten en de musici komen graag, maar moeten onderdak krijgen en kunnen niet alles gratis doen. We menen dat het voortbestaan van de kerkelijke gemeente een goede zaak is. In gesprekken daarover met maatschappelijk betrokken Vlielanders is ons wel gebleken dat wij

gelukkig niet de enigen zijn die daar zo over denken. Als kerkenraad dragen wij dan ook de verantwoordelijkheid om dit te realiseren. Nu ons de kans werd geboden om één van de twee kernproblemen, het financiële, op te lossen voor de eerstkomende jaren, hebben wij die aangegrepen.

Natuurlijk staat het iedereen vrij om te menen dat het geen groot verlies of misschien zelfs winst voor het eiland zou zijn als er geen kerkelijke gemeente meer is en dat daarom in het geschetste dilemma gekozen had moeten worden voor het behoud van het Armhuis in een kleine, arme, maar door Vlielanders bestuurde stichting. Het is niet de keus die wij gemaakt hebben vanuit onze verantwoordelijkheid als kerkbestuur.

Tenslotte, wat gebeurt er als de kerkelijke gemeente toch ophoudt te bestaan? De pastorale zorg voor de overgebleven kerkleden op Vlieland wordt in dat geval toevertrouwd aan de kerkenraad van een gemeente aan de wal, vermoedelijk Harlingen. Alle verplichtingen en ook alle bezit van onze gemeente, zoals de kerk, de pastorie en ja, ook de claim op het Armhuis, zouden automatisch aan die gemeente toevallen, om daaruit hun inzet op Vlieland te kunnen bekostigen. Wij hebben het nu zo geregeld, dat de gemeente een aantal jaren verder kan en dat de baten van de verkoop van het Armhuis op Vlieland besteed blijven worden, ook als er ooit geen kerkelijke gemeente meer zou zijn. We hebben daartoe een stichting opgericht, de Stichting Kerksteun Vlieland. De opbrengst van de verkoop van het Armhuis komt voor het grootste gedeelte in deze steunstichting terecht, die de fiscale ANBI-status heeft. Ze heeft onder meer als doelstelling via de Protestantse Gemeente het kerkelijk en religieuze leven op Vlieland financieel te ondersteunen. Onze gemeente vat haar taak breed op, zo faciliteren wij al enkele jaren de samenkomsten van de rooms-katholieke gemeenschap. De statuten en het beleidsplan van de stichting zijn te vinden op de website van de Protestantse Gemeente.

Tenslotte: Ik heb absoluut niet de illusie dat de mensen die zich vastbijten in hun eigen gelijk en ons allang veroordeeld hebben zich door dit artikeltje op andere gedachten laten brengen. Ik hoop wel wat duidelijkheid verschaft te hebben aan de mensen op en buiten Vlieland die zich afvragen: ‘Wat is daar toch in ’s hemelsnaam gebeurd?’

Uit de gemeenschap van kerk en eiland

Sinds eind oktober van het vorige jaar is er niemand overleden op ons eiland en voor het eerst in lange tijd hoef ik in deze rubriek dus geen mensen te gedenken. Dat is iets om blij mee te zijn. Het neemt niet weg dat er veel zieken zijn en veel mensen die tijdelijk of definitief een kamer in de Uiterton bewonen. En zeker blijft de pijn van gemis en rouw voor mensen die een dierbare verloren. Op Oudejaarsavond stonden er aan het einde van de samenkomst ruim zestig lichtjes te branden, als stille getuigen daarvan. Maar toch ook als licht en teken van liefde. Dat ieder die het aangaat, daarin troost mag vinden.

De drie dagen van Pasen

Anders dan in de afgelopen drie jaren organiseren wij in 2019 geen paospelgrimage, waarbij mensen kunnen inschrijven voor een volledig programma. Uiteraard zijn er wel kerkdiensten op Witte Donderdag, Goede Vrijdag, Stille Zaterdag en de eerste Paasdag.

Verder is het heel bijzonder dat het de initiatiefnemers gelukt is om op de Stille Zaterdag (20 april) een uitvoering van Bach's 'Matthäus Passion' in de kerk te laten plaatsvinden. Informatie hierover vindt u op de website: www.protestantsegemeentevlieland.nl onder het tabblad "Concerten bij kaarslicht". Als u wilt, kunt U daar nu al kaarten reserveren.

Tenslotte: bij voldoende belangstelling zal op Goede Vrijdag een pelgrimagedwanding van ca. 10 kilometer over ons eiland, worden georganiseerd. Aanmelden hiervoor kan bij jokestemerdink@gmail.com.

ds. Frans Weeda

Reisverslag Uganda, deel 2

In de tweede helft van oktober heeft Joke een reis gemaakt naar Uganda. In de vorige Kerkbel stond een verslag van haar belevenissen. In dit stukje wordt dat nog wat uitgebreid:

Met Kerk in Actie op reis naar Uganda, Afrika (deel 2)

Als ambassadeur van Kerk in Actie mocht ik partnerkerken en projecten bezoeken in Uganda. Het is een intensieve reis geworden en een prachtige ervaring. Veertien dagen waren we op pad: veel reizen, luisteren, dansen, zingen, de tuin 'bewerken', brandhout sprokkelen en mensen ontmoeten. Een verslag van een gedeelte van de belevenissen stond in de vorige Kerkbel. De meest bijzondere ervaring was wel de logeerpartij van drie dagen en twee nachten bij gastgezinnen. Hieronder een korte weergave.

Gulu:

Het spannendste gedeelte van de reis begint als we gaan logeren bij de gastgezinnen. Onze groep van zeven mensen gaan naar een nederzetting (half uurtje hobbelen over

een pad met een busje) buiten Gulu. De community bestaat uit 4 erven van ronde hutten afhankelijk vd grootte vd familie. Bij aankomst worden we begroet met zang en dans, telkens weer een geweldige ervaring. Na enig overleg slapen wij met vier Nederlandse vrouwen in een comfortabele hut met matrassen, lakens en klamboes. 's Nachts blijken wij logees te krijgen: zes vrouwen uit het dorp komen bij ons liggen: het wordt gezellig vol id hut :-). (De rechtse hut op de foto).

Wassen en plassen is even wennen. M.n. in het donker naar het primitieve toilet (gat in de grond) aan de rand van het erf is een uitdaging.

We zijn zeer onder de indruk van het effect van het werk van de Mothers Union, die de vrouwen ondersteunen bij de wederopbouw van hun leven na de gruwelijke oorlogservaringen. Het programma van de dagen is uitstekend door hen - samen met de mensen uit de community - georganiseerd.

Op het erf van samenkomst was zelfs elektriciteit aanwezig, opgewekt door zonnepanelen. Dat stelde hen in staat om voor ons muziek te laten horen ook op momenten dat wij graag hadden willen genieten van de stilte van het buitenleven.

Ter ere van ons bezoek wordt een geit geslacht. Maar eerst moesten we door een ritueel, waarbij we de geit symbolisch krijgen en dan overdragen aan de mannen die hem gaan slachten. Een ervaring op zich!

De sfeer is bijzonder hartelijk, we voelen ons meer dan welkom. Van beide kanten is deze logeerpartij een unieke ervaring. Wij mogen ervaren hoe het leven buitenaf in Uganda is en voor de community zijn wij de eerste blanke gasten. Een ervaring die ons nog lang zal heugen. Het afscheid is opnieuw met zang en dans, maar nu doen wij mee.

Joke Weeda-Stemerdink

De Katholieke Gemeenschap op Vlieland

Complex

Wist u dat Arabische muziek heel andere toonladders heeft dan Europese? Daar kent men net als wij de hele en de halve toonstappen, maar ook nog $\frac{3}{4}$. Arabische muziek past niet in ons muzieksysteem. Maar ook de samenleving van andere volken kan heel anders en veel gecompliceerder zijn dan de onze.

Ook de mens is oneindig gecompliceerd:

Mannen, vrouwen en alle schakeringen ertussen in.

Elk mens is uniek, elk mens is anders, bruine, zwarte, gele, rode, witte mensen en alle schakeringen ertussen in

Mensen met blauwe ogen, met groene, bruine of zwarte ogen en allerlei kleuren ertussenin.

Mensen die van mannen houden, van vrouwen houden of van allebei.

Dat is reden voor verwondering over de macht en kracht van de Schepper. Wat een mogelijkheden! Wat is de wereld en alles wat daarop leeft toch ongelooflijk uitgebreid en gedetailleerd. Onvoorstelbaar...

Elk schepsel heeft zijn of haar eigen talenten. Aaseters ruimen de doden op. Insecten zorgen voor bestuiving. Vruchtbomen leveren voedsel voor allerlei schepselen. Wormen reinigen de modder.

Ga maar door. U kunt dit rijtje ongetwijfeld aanvullen, tot in de oneindigheid.

Het is niet aan ons om die schepping te vereenvoudigen, om die schepping een beetje bij te knippen, zodat wij het geheel kunnen bevatten.

Het is niet aan ons om anderen te beoordelen en te veroordelen om hoe, wie of wat ze zijn. Wij kennen de gedachtegang van de Eeuwige niet. Die gaat ons echt de pet te boven. Wij kunnen ons alleen verwonderen en accepteren dat alles zo prachtig en oneindig gecompliceerd is dat wij nooit uitgekeken raken en nooit uitgeleerd.

Kijk in een donkere winternacht maar eens omhoog:

*Kijk omhoog: wie heeft dit alles geschapen?
Hij laat het leger sterren voltallig uitrukken,
hij roept ze bij hun naam, een voor een;
door zijn kracht en onmetelijke grootheid
ontbreekt er niet één (Jesaja 40).*

*Susan G. Boukema-Koopman
Em. Pastor*

COLOFON **R.K. Pastoraat Vlieland**

pastor Susan Boukema-Koopman (eerst aanspreekbaar)
woonadres: Buorren 97, 9081 AP Lekkum
email: susan@kpnplanet.n
telefoon: 058 266 19 81 / mobiel: 06 53 26 93 30

pastoor Marco Conijn
werk en woonadres: Dûbele streek 16, 9035 AJ Dronryp
email: c.m.conijn@hotmail.com
telefoon: 0517-233288 / mobiel: 06-21833503

Concerten bij kaarslicht

- **Zaterdag 23 februari om 20.30 uur.**
“Winterreise” (Fr. Schubert) op Vlieland.

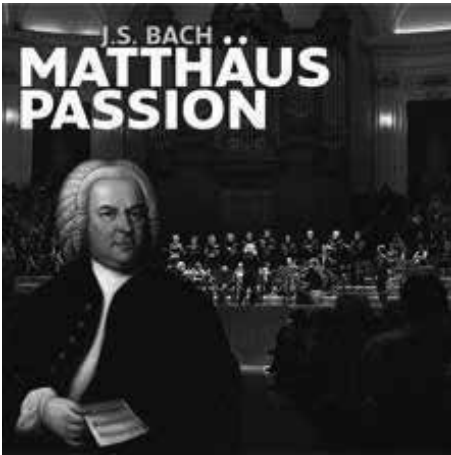
De Concerten bij kaarslicht gaan dit jaar al vroeg van start: op zaterdag 23 februari komt de wereldberoemde countertenor/altus Sytse Buwalda de bekende liederencyclus “Winterreise” van Franz Schubert zingen in de Nicolaaskerk. In 2018 is Winterreise tot de meest geliefde klassieke compositie uitgeroepen (“Hart en ziellijst”).

Sytse (die afgelopen jaar voor het eerst op Vlieland zong) is vooral bekend door zijn optredens als solist bij de Mattheüs Passion die hij elk jaar in vele uitvoeringen over de gehele wereld uitvoert. De begeleiding is in handen van pianist Steven Faber.

De entreeprijs bedraagt € 15 (Vlielanders krijgen korting!).
 Kinderen € 5. Reserveren: via o.roelofsen@hetnet.nl of tel. 06-30873617.
 Of via www.protestantsegemeentevlieland.nl

- **Zaterdag 20 april om 12.00 uur.**
Matthäus Passion (J.S.Bach) in de Nicolaaskerk op Vlieland

Op zaterdag 20 april (Stille Zaterdag, de dag voor Pasen) staat Vlieland een heel bijzondere gebeurtenis te wachten.

Voor zover bekend zal voor het eerst in de geschiedenis van het eiland de Mattheüs Passion van Johann Sebastian Bach worden uitgevoerd!

Na eerdere succesvolle uitvoeringen van de Hohe Messe en de Johannes Passion (zelfs twee keer!) komen musici van het vasteland Bach's beroemdste en bekendste compositie op Vlieland uitvoeren.

De uitvoering staat onder leiding van de bekende en gedreven dirigent Gerrit Maas die erg enthousiast is over een optreden in de Nicolaaskerk. Hij stelde een koor samen uit zangers en zangeressen die meerdere keren per jaar Bach-Cantates te o.a. Utrecht uitvoeren. Daarnaast selecteerde hij een aantal uitstekende instrumentale en vocale solisten.

Het aanvangstijdstip van de uitvoering is gesteld op 12.00 uur (zodat musici en bezoekers van het vasteland als zij dat willen aan het einde van de middag nog naar Harlingen kunnen vertrekken).

Toegangskarten kosten € 30 en zijn te reserveren via o.roelofsen@hetnet.nl of telefonisch via 06-30873617. Of het best nog via de website: www.protestantsegemeentevlieland.nl Zie dan bij Concerten bij kaarslicht.

Kaarten kunnen op zaterdag 20 april vanaf 10.00 uur bij de kerk worden opgehaald. Eventueel niet verkochte kaarten kunnen dan ook nog aangeschaft worden.

Concerten bij kaarslicht Vlieland
Otto Roelofsen.

Legaten en erfstellingen

De Protestantse Gemeente op Vlieland is door de belastingdienst aangewezen als een “algemeen nut beogende instelling”. Dat betekent dat giften (waaronder erfenissen en legaten) aan onze gemeente of aan de diaconie niet worden belast met schenkingsrecht. Ook mag u uw giften meetellen voor uw giftenaftrek bij uw aangifte inkomstenbelasting. Schenken aan de gemeente of de diaconie is dus fiscaal voordelig!

PROTESTANTSE GEMEENTE TE VLIELAND

Kerkplein 7 • 8899 AW Vlieland
 scriba@protestantsegemeentevlieland.nl
 www.protestantsegemeentevlieland.nl

Bankrekeningen:

NL 95 RABO 0367.600.021 t.n.v. Protestantse Gemeente Vlieland op Vlieland
 NL 36 RABO 0119.324.636 t.n.v. Restauratiefonds kerk Vlieland op Vlieland
 NL 08 RABO 0367.600.714 t.n.v. Diaconie Gemeente Vlieland op Vlieland.

Gasten kunnen via kerkbel@protestantsegemeentevlieland.nl
 een post- of digitaal abonnement op de Kerkbel aanvragen of opzeggen,
 of bij verhuizing het nieuwe adres doorgeven.

kerkenraad van de Protestantse Gemeente op Vlieland:

Predikant/ voorzitter:	ds. F.H. Weeda, Kerkplein 5, 8899 AW, tel. 0562-850518 E-mail: fhweeda@home.nl
Ouderling/scriba:	H. van Keulen, Dorpsstraat 41, 8899 AB Vlieland tel. 0562-451573; email: vankeulenharry@gmail.com
Ouderling/ Kerkrentmeester:	H. de Wit, Dorpsstraat 130, 8899 AN Vlieland tel. 0562-453381; email: de.wit.h@home.nl
Ouderling:	J.G. Weeda-Stemerding, Kerkplein 5, 8899 AW Vlieland tel. 0562-850518; email: jweedastemerding@home.nl
Diaken:	mevr. P. de Boer, Zuiderhaven 19-1, 8861 CK Harlingen tel. 06-50557700; email: deboerpiety@gmail.com
Koster:	I. Rugenbrink, Middenweg 19, 8899 BA Vlieland tel. 06-54252762

Kopij

Kopij voor het volgende kerkblad (**april/mei 2019**) kan worden opgestuurd
t/m woensdag 27 maart 2019 naar Piety de Boer, Zuiderhaven 19-1,
 8861 CK Harlingen, e-mail: deboerpiety@gmail.com